

พระเอกเงา

กอง บก.

จากพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ที่ทรงให้ไว้แก่พสกนิกรชาวไทย เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๑ ในเรื่องของการเรียนรู้ประวัติศาสตร์นั้น สะท้อนให้เห็นความจริงในระบบการศึกษาของไทยว่ามีการละเลยและหลงลืม (โดยเจตนาหรือไม่ก็ตาม) ที่จะปลูกฝังเด็กและเยาวชนของเราให้มีจิตสำนึกในความรักและกตัญญูรู้คุณแผ่นดินเกิดที่บูรพมหากษัตริย์ และบรรพบุรุษของไทยได้เสียสละชีวิตเลือดเนื้อ ปกป้องไว้ให้ลูกหลานอย่างชนิดที่ไม่น่าให้อภัยเลย เพราะห้วงเวลาที่ปลอดการเรียนรู้ต่างๆ เหล่านี้เกิดขึ้นนานนับสิบๆ ปี แม้จะมีผู้อ้างว่าวิชานี้มีแทรกอยู่ในหมวดวิชาสังคมศึกษา (ถ้าจำไม่ผิด) แต่ก็ได้ไม่ได้ให้ความสำคัญเรื่องเหล่านี้เท่าที่ควร รวมไปถึงวิชาศีลธรรม อันเป็นต้นธารแห่งการปลูกฝังสิ่งที่ดีงามลงในจิตใจของเยาวชนก็ถูกละเลยเช่นเดียวกัน

ทุกวันนี้เราจึงเห็นการแตกแยกทางความคิดของคนในสังคม นับตั้งแต่เด็กจนถึงคนสูงอายุทุกเพศ ทุกวัยมากขึ้น จนน่ากลัวว่าจะประสานให้คืนดีไม่ได้ อีกแล้ว อะไรเป็นสาเหตุเล่า อาจมีคนบอกว่าวิชาประวัติศาสตร์หรือศีลธรรมเป็นเรื่องปลายเหตุ หรือไม่มีความเกี่ยวข้องกันเลยก็ได้ แต่ถ้าทบทวนดูๆ จะเห็นด้วยกับผู้เขียน ลองคิดดูว่าถ้าเรามีลูก เราจะสอนให้เขาเป็นคนดี มีศีลธรรม มีความรับผิดชอบ ได้ในการพูดเพียงครั้งเดียวได้หรือไม่ ไม่มีทางแน่นอน บางคนอาจคิดไปถึงว่า ขนาดสอนทุกวันจนปากเปียกปากแฉะมาเป็นสิบๆ ปียังเอาดีไม่ได้เลย ฉะนั้นเราจึงต้องมีทั้งการปลูกฝัง การเน้นย้ำ และการกระตุ้นเตือนเป็นระยะๆ ซึ่งจะได้ผลมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ

ปัจจัยหลายด้าน ทั้งคนสอนและคนรับ ทั้งบุญกรรมของแต่ละคนสั่งสมมา จึงจะทำให้การปลูกฝังสิ่งเหล่านี้เกิดผลดีอย่างเป็นรูปธรรมขึ้นมาได้ คิดดูเถิด ขนาดว่าทำทุกอย่างแล้วยังได้ผลเพียงเล็กน้อยเท่านั้น แล้วการที่เราไม่สอนไม่ย้ำเตือนจะมียิ่งแย่มากหรือ เคยมีคนในกอง บก. มีโอกาสไปเป็นวิทยากรอบรมความรู้วิชาประวัติศาสตร์ให้กับนักเรียนในสถาบันแห่งหนึ่ง หลังจากอบรมแล้ว มีผู้ซึ่งเป็นอาจารย์และนักเรียนหลายคนมาปรารภให้ฟังว่า ไม่เคยคิดเลยว่าบูรพมหากษัตริย์ไทยของเราจะเสียสละให้แก่ประเทศชาติได้มากมายขนาดนี้ เมื่อได้มาฟังจึงเกิดความซาบซึ้งว่าทุกพระองค์ทรงทำทุกอย่างเพื่อปกป้องผืนแผ่นดินไว้ให้ลูกหลาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหลวงรัชกาลที่ ๙ ของเรานี้ ตลอดเวลา ๖๒ ปี แห่งการครองราชย์ ทรงกระทำทุกอย่างเพื่อราษฎรทั้งสิ้น และทรงรู้ทุกอย่างล่วงหน้าอีกด้วย ถ้าเป็นเราๆ มียศศักดิ์สูงขนาดนี้ มีทรัพย์สินสมบัติที่ใช้ได้ชั่วลูกชั่วหลานโดยไม่ต้องทำมาหากิน เราจะทนเหนื่อยทำอะไรเพื่อคนอื่นหรือ **แต่เพราะพระองค์ทรงมีทุกอย่างเหนือกว่าผู้อื่น โดยเฉพาะพระราชหฤทัยที่สูงส่งเหนือความดีชั่วของคนที่มีกิเลสอย่างเราๆ จึงทรงทนเหนื่อยยากถึงปานนี้ แต่เสียดาบที่หาคณตระหนักรู้ยากเหลือเกิน ไม่เป็นไร สวรรค์ยังมีตา คนที่ไม่กตัญญูรู้คุณผู้ที่ทำประโยชน์แก่เรา คนที่ไม่กตัญญูต่อแผ่นดินเกิด ท้ายที่สุดจะสิ้นไร้แม้แผ่นดินที่กลบฝัง แต่ผู้ที่กตัญญูรู้คุณต่อบุคคล สถานที่สัตว์เลี้ยง ฯลฯ และช่วยกันทำนุบำรุงให้เจริญรุ่งเรือง ย่อมประสพแต่ความเจริญรุ่งเรืองและนับว่าเป็นคนดีดุจดั่งภาษิตที่ว่า**
“ความกตัญญูเป็นเครื่องหมายของคนดี” ฉะนั้น